

ne ligger derfor uden for rammerne af det, der kan gives tilladelse til efter færdselslovens § 92 d.

Justitsministeriets ekspropriationsretlige vurdering kan altså ikke tolkes som en generel stillingtagen til, om der er hjemmel i forsøgsbestemmelsen i færdselslovens § 92 d til at tillade etablering af miljøzoneordningen.

Når regeringen nu vil igangsætte et hurtigt tværministerielt samarbejde om udformningen af en ny lovregulering af miljøzoner af permanent karakter, er det netop med henblik på at løse de problemer, som vi er stødt på i forbindelse med de konkrete modeller for en miljøzoneordning i København. Samtidig har vi tilkendegivet, at det tværministerielle samarbejde skal være afsluttet så hurtigt, at der kan blive tale om et lovgivningsinitiativ til efteråret.

KL 14.30

Jeg vil gerne understrege, at jeg naturligvis også finder det ærgerligt, at vi ikke på et tidligere tidspunkt har kunnet få afklaret disse spørgsmål, men vi har selvfølgelig ikke kunnet få dem afklaret, før der forelå en ekspropriationsretlig vurdering. Den foreligger nu, og så har vi altså valgt at sige, at der er behov for at tage et lovgivningsinitiativ.

Per Clausen (EL):

Jeg kan altså forstå, at justitsministeren stadig ikke vil udelukke, at der kunne komme en ansøgning om miljøzoner, som kunne godkendes. Men synes ministeren alligevel ikke, at det er underligt, at man i et udredningsarbejde tilbage i 2003, hvor Justitsministeriet var repræsenteret, i en redegørelse giver en beskrivelse af det her, som om der sådan set ikke er nogen begrænsninger, når man nu efterfølgende konstaterer, at der er så store begrænsninger, at de konkrete forslag, der kommer fra København, alle sammen rejser det her problem med hensyn til grundloven?

Altså, for mig virker det i hvert fald en anelse betænkeligt, hvis regeringen udvikler et regeringsgrundlag med nogle ting, som man efterfølgende i praksis ikke kan udføre, fordi de strider mod grundloven.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Per Clausen, at der er ingen tvivl om, at regeringen har alle de bedste hensigter med hensyn til at få etableret miljøzoner hurtigst muligt, og det har vi haft hele vejen igennem. Justitsministeriet har arbejdet både aktivt

og konstruktivt på også at sikre, at der blev den mulighed for at etablere miljøzoner.

Det, der er sagens kerne, er jo, at i hver enkelt model, som man måtte ønske for en miljøzoneordning – og der har været flere forskellige for Københavns Kommune – skal man selvfølgelig gå ind og foretage en konkret vurdering. Og det, vi er nået til erkendelse af efter at have siddet og arbejdet med den her sag i mange år, er, at de modeller, som kommunerne ønsker sig, er så vidtgående ud fra et ekspropriationsretligt synspunkt, at de ikke kan hjemles inden for den lovgivning, der er i dag.

Derfor er der jo ikke anden konklusion end at sige, at lovgivningen i dag ikke er tilstrækkelig til at honorere det, kommunerne forventer. Og så må vi jo starte forfra og lave en lovgivning, som harmonerer mere med de forventninger, som kommunerne har. Og det synes jeg faktisk ikke er særlig svært at forstå.

Per Clausen (EL):

Det, jeg stadig væk ikke forstår, er, at Justitsministeriet jo også i 2003 må have været klar over, at her var nogle alvorlige problemer. Det, jeg så ikke helt forstår, er, hvorfor Justitsministeriet, når nu det her er så vigtigt for regeringen, ikke – gerne i samarbejde med Miljøministeriet – går i gang med en vejledning af kommunerne med hensyn til at udstikke nogle retningslinjer for, hvordan man kan strikke sådan nogle ansøgninger sammen, så de kan holde.

Det ville jo være en aktiv og dynamisk måde at forsøge at få regeringens politik ført igennem på i stedet for den, skal vi sige noget tilbagelægnede holdning, som Justitsministeriet har haft her, hvor man sådan har afventet ansøgningerne for derefter at skyde dem ned efter – det må man jo formode – meget grundig behandling, for det har i hvert fald taget lang tid.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det eneste, der ikke har været i den her sag, har været en tilbagelænet holdning. Tværtimod har regeringen været så optaget af at kunne give en tilladelse til en miljøzoneordning, at man har arbejdet konstruktivt og aktivt på at finde en model, som kunne holdes inden for den lovhjemmel, der er i dag, men det har altså vist sig ikke at være muligt.

Jeg vil sige til hr. Per Clausen, at jeg faktisk sådan set ikke rigtig kan forstå, hvorfor hr. Per Clausen ikke kan se, at den model, som regeringen nu har valgt at følge, nemlig at prøve at ska-